

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **PEGATRON Czech, s. r. o., IČO: 26730847**
sídlem Na Rovince 862, 720 00 Ostrava - Hrabová
zastoupeného advokátem JUDr. Richardem Mencnerem
sídlem Milíčova 1670/12, 702 00 Moravská Ostrava a Přívoz

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. 29490-4/2015-900000-304.5, ve věci dodatečného vyměření cla,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou doručenu zdejšímu soudu dne 28. 1. 2016 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2015, č. j. 29490-4/2015-900000-304.5 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Celního úřadu Ostrava¹ (dále jen „Celní úřad“) o dodatečném platebním výměru ze dne 21. 5. 2010, č. j. 8021-10/10146300-021 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci doměřena částka cla v celkové výši 156 246 562 Kč.

II. Žalobní body

2. Žalobce zprvu vytýká žalovanému nesprávné, resp. neúplné zjištění skutkového stavu ohledně dovezeného zboží a nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Nesouhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce byl seznámen s důvody pro doměření cla při projednání zprávy o následné kontrole zn. NK03/09/1401 a z obsahu kontrolního protokolu o provedení následné kontroly ze dne 24. 3. 2010. Předmětem uvedené následné kontroly byla otázka přítomnosti modemu v kompletním výrobku – set-top boxu s komunikační funkcí ve smyslu podpoložky KN 85287113, přičemž tato byla zodpovězena již v předchozím řízení u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 Af 99/2010, v němž bylo při reflektování rozsudku Soudního dvora EU sp. zn. C-320/11 ze dne 22. 11. 2012 (dále jen „Digitalnet“)² konstatováno, že pro sazební zařazení výrobku je relevantní pouze jeho schopnost získat přístup na internet, a nikoliv technika k tomu použitá. Závěry Celního úřadu učiněné při následné kontrole jsou tedy nesprávné, a tudíž nemohou být podkladem pro nové zákonné rozhodnutí. Zejména však obsah kontrolního protokolu nemá obsahovou vazbu na nové věcné důvody, pro které žalovaný opětovně rozhodl o doměření dovozního cla. Žalovaný nově rozhodl o změně sazebního zařazení a doměření cla z důvodu, že set-top box potřebuje pro získání přístupu na internet ještě jiné přídatné zařízení, přičemž absence schopnosti zařízení samostatně se připojit na internet je důvodem pro nezařazení do podpoložky KN 85287113. Uvedený závěr ovšem žalovaný řádně neodůvodnil, ani řádným způsobem nezkoumal objektivní schopnost výrobku samostatného připojení k internetu, pouze stručně odkázal na znalecký posudek Mgr. L. z řízení pod sp. zn. 22 Af 99/2010 a neučinil tak ohledně této schopnosti žádné vlastní zjištění. Žalobce považuje za nepřijatelné, aby marginální konstatování znalce o tom, že výrobek může vyžadovat pro navázání internetové komunikace připojení k dalšímu zařízení, bylo bez dalšího novým podkladem pro změnu celního zařazení, pakliže předmětem znaleckého zkoumání byla toliko otázka přítomnosti modemu. Žalobci byla tímto postupem upřena možnost vyjádřit se ke skutečnostem vedoucím žalovaného k uvedenému závěru, načež jeho věcné odůvodnění fakticky absentuje, neboť žalovaný učinil konstatování znalce současně skutkovým zjištěním i odůvodněním svého závěru. Pakliže žalovaný učinil závěr o tom, že vlastnost výrobku (samostatné připojení k internetu) není dána, musí být schopen takovou vlastnost pozitivně vymezit; v daném případě žalovaný takto neučinil a pouze obecně formuloval závěr o absenci takové vlastnosti, aniž by jakkoliv vymezil technické pojmy jako „samostatné připojení“ či „internet“.
3. Žalobce dále vytýká nesprávnou interpretaci a aplikaci znění kódu Kombinované nomenklatury (KN) Společného celního sazebníku Evropského společenství, jakož i rozhodnutí Digitalnet, v důsledku čehož došlo k nesprávnému sazebnímu

¹ od 1. 1. 2013 Celní úřad pro Moravskoslezský kraj

² curia.europa.eu

zařazení zboží specifikovaného ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, jež spočívá zejména v nesprávném výkladu bodu 47 rozhodnutí Digitalnet, v opomenutí ostatních vyjádření znalce Mgr. L. jakož i v nesprávném výkladu pojmů „internet“ a „internetové připojení“. Nesprávný výklad bodu 47 rozhodnutí Digitalnet spatřuje žalobce v závěru žalovaného o nepřipustnosti připojení jiného externího zařízení pro získání přístupu na internet. Ve skutečnosti však rozhodnutí Digitalnet pouze nepřipouští, aby takto připojené externí zařízení bylo modemem sloužícím set-top boxu, neboť podle znění předmětné podpoložky KN se tento modem musí nacházet uvnitř skříně set-top boxu. Rozhodnutí ovšem nijak nezakazuje připojení jiných zařízení s odlišnou funkcí, např. dalšího přenosu internetového signálu. V rozporu s bodem 46 rozhodnutí Digitalnet je rovněž závěr žalovaného o tom, že není podstatné, zda externí zařízení řeší internetovou přípojku pouze po technické stránce, či nikoliv, neboť dle citovaného rozsudku je relevantní pouze schopnost získat přístup na internet, a nikoliv technika k tomu použitá, kdy tato otázka není pro účely sazebního zařazení relevantní. K výrokům znalce Mgr. L. dále uvádí, že konstatování o nezbytnosti jiného přídavného zařízení za účelem komunikace prostřednictvím internetu bylo míněno v tom smyslu, že dané externí zařízení je potřebné jako internetová přípojka pro další fyzický přenos internetového signálu mezi set-top boxem a jiným zařízením v síti internet, a nikoliv tak, že by toto mělo zcela nahrazovat funkci modemu, jenž by chyběl ve skříně set-top boxu. Rovněž je v rozporu se závěry znalce skutečnost, že by nezjistil schopnost set-top boxu samostatně interaktivně komunikovat v prostředí veřejné datové sítě, kdy znalec naopak zjistil a výslovně uvedl, že zařízení je schopno přijímat z internetu informace a informace na internet vysílat, a to prostřednictvím protokolu ITP. Následné výroky znalce o nezbytnosti dalšího zařízení k provozu set-top boxu se týkají pouze popisu techniky použité pro přenos internetového signálu, neboť v praxi je vždy potřeba dalšího zařízení, jež provádí konverzi internetové signálu (tzv. „bílá krabice B“)³. Soudní dvůr v rozhodnutí Digitalnet akcentuje pro účel sazebního zařazení na funkci přístroje, kdy není relevantní otázka použité techniky a rovněž jaké další přístroje je nutné připojit, aby internetový signál mohl být přenesen. V posuzovaném případě tzv. „bílá krabice“ ve skutečnosti připojení k internetu nezprostředkovává, nýbrž sama je již součástí sítě internet a představuje její finální zakončení (internetovou přípojku) – po technické i funkční stránce tak internetová síť začíná již na ethernetových konektorech internetové přípojky. Lze-li tedy set-top box připojit přímo na zakončení internetového rozhraní – k tzv. „bílá krabice B“, potom je zařízení bezpochyby nositelem schopnosti samostatného připojení na internet. Žalovaný tedy nesprávně porozuměl rozdílu, který Soudní dvůr činí mezi funkcí zařízení a technikou použitou k realizaci této funkce, a v napadeném rozhodnutí se uchýlil k hodnocení techniky použité pro internetové připojení, což rozhodnutí Digitalnet výslovně nepřipouští.

4. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí o doměření cla nemělo být vydáno vzhledem k ochraně dobré víry žalobce v celním řízení ve smyslu ustanovení čl. 220 odst. 2

³ v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 22 Af 99/2010 byly pro zjednodušení pojmenovány znalcem popisovaná zařízení jako:

„černá krabice“, „krabice A“, „černá krabice A“ – zkoumané zařízení, které je nyní předmětem posouzení i v tomto řízení;

„bílá krabice“, „krabice B“, „bílá krabice B“ – přídavné zařízení pro konkrétní připojení k internetu v závislosti na způsobu připojení k internetu (telefonní linka, WiFi, kabelová televize, atd.)

Nařízení rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“). Nelze souhlasit se závěrem žalovaného o tom, že se Celní úřad vůči žalobci nedopustil nesprávného výkladu příslušných právních předpisů, upozorňoval žalobce na význam přítomnosti modemu pro sazební zařazení, že žalobce nepředal Celnímu úřadu dostatečně přesné údaje pro osvědčení sazebního zařazení a naopak měl mít povědomí o skutečnostech vedoucích Celní úřad k napadené změně sazebního zařazení. Takovou argumentaci považuje žalobce ve světle rozhodnutí Digitalnet za neudržitelnou, neboť žalobce v souladu s pozdějším názorem vysloveným v citovaném rozsudku od samého počátku navrhoval správné sazební zařazení zboží, kdy Celní úřad zprvu toto aproboval a následně své stanovisko změnil. Z uvedených důvodů leží existence chyby v celním řízení výlučně na straně celních orgánů, a nelze tudíž žalobci vyčítat, že nesděloval Celnímu úřadu údaje odůvodňující nezákonné rozhodnutí.

5. V poslední řadě žalobce namítá, že rozhodnutí o doměření cla nemělo být vydáno, neboť marně uplynula lhůta pro jeho vyměření dle ustanovení § 148 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Předmětem doměření cla jsou jednotlivé dovozy zboží uskutečněné žalobcem v rozmezí od 31. 5. 2007 do 20. 5. 2008, přičemž napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 14. 12. 2015, v důsledku čehož bylo vydáno po uplynutí lhůty dle ustanovení § 148 daňového řádu. Nadto žalobce dodává, že i pokud by bylo napadené rozhodnutí formálně doručeno před uplynutím lhůty tří let, nelze k této skutečnosti přihlížet, neboť napadené rozhodnutí spočívá na zcela novém základě nesouvisejícím s předešlým celním řízením. Zatímco v celním řízení přecházejícím soudnímu řízení sp. zn. 22 Af 99/2010 Celní úřad odůvodňoval změnu sazebního zařazení tvrzením absence modemu, v nynějším napadeném rozhodnutí tvrdí absenci schopnosti samostatného připojení k internetu. Takový argument nebyl ze strany celních orgánů v předešlém celním řízení vůbec zmíněn a žalobce tedy ani neměl možnost se k němu vyjádřit. Žalovaný se tak nemůže dovolávat prodloužení a stavění lhůty pro stanovení cla, neboť předchozí celní i soudní řízení nebylo podkladem pro stanovení cla nynějším napadeným rozhodnutím. Předcházející celní řízení má ve vztahu k napadenému rozhodnutí ryze formální povahu a k doměření cla tak nyní dochází na základě zcela nových a nepodložených závěrů žalovaného. Žalovaný tak postupoval zcela formalisticky, když navázal řízení o napadeném rozhodnutí na předchozí celní řízení, čímž obešel uplynutí prekluzivní lhůty pro stanovení cla. Tento účelový postup zapovídá i rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyjádřená kupříkladu v rozhodnutích č. j. 4 Afs 54/2015-21 nebo č. j. 2 Afs 1/2015-49⁴.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. S výjimkou žalobní námitky uvedené v odstavci 6. tohoto rozsudku odkazuje žalovaný stran svého vyjádření na napadené rozhodnutí. K námitce žalobce ohledně uplynutí prekluzivní lhůty pro vyměření cla uvádí, že na sdělení cla žalobci se ustanovení § 148 daňového řádu nepoužije, neboť zde platí speciální úprava ustanovení čl. 221 odst. 3 celního kodexu, dle něhož se běh lhůty staví ode dne podání opravného prostředku ve smyslu čl. 243 po dobu trvání řízení o opravném prostředku. V posuzovaném případě byl tedy běh lhůty stažen od 22. 6. 2010 do 14. 12. 2015. Jelikož se napadené rozhodnutí netýká

⁴ www.nssoud.cz

žádného celního dluhu, jenž by vznikl dříve, než tři roky nazpět od data podání odvolání žalobcem dne 22. 6. 2010, je tato žalobní námitka zcela lichá.

IV. Skutková zjištění

7. Z obsahu správních spisů jakož i ze soudního spisu sp. zn. 22 Af 99/2010 krajský soud ohledně dosavadního průběhu řízení zjistil, že předmětem nynějšího soudního přezkumu je v pořadí již druhé rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru reflektující i jemu předcházející soudní řízení, jejichž výsledkem bylo zrušení prvního rozhodnutí o odvolání a vrácení věci žalovanému k dalšímu (odvolacímu) řízení. Soud dále zjistil, že v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 22 Af 99/2010 byl proveden důkazní prostředek znaleckým posudkem z oboru kybernetika a výsledkem znalce, přičemž znalec zjistil, že STB umožňuje obousměrnou komunikaci s okolním světem přes rozhraní Ethernet. Některé komponenty zařízení provádějí modulaci signálu a některé demodulaci. Zařízení však neobsahuje jeden komponent, který by prováděl současně modulaci i demodulaci a zároveň sloužil obousměrné komunikaci; proto podle znalce neobsahuje komponent, který by jako jediný bylo lze označit za modem. Současně znalec uvádí, že funkce modemu nemusí být z technického hlediska zajišťována jedinou součástí, funkčně lze tyto funkce zajistit propojením více komponentů. Obvod ICS1893BF lze označit za integrovanou síťovou kartu pro lokální počítačové sítě (obdobnou síťové kartě v osobním počítači či notebooku), kdy v těchto sítích jsou již signály přenášeny jako digitální data v základním pásmu (napětové úrovně odpovídající logickým hodnotám „1“ a „0“), proto se zde modulace a demodulace neužívá. Jakkoli STB není primárně určen pro práci s internetem, pro zajištění svých funkcí z internetu přijímá informace a také je na internet vysílá. Zařízení komunikuje s okolím prostřednictvím příslušného protokolu ITP, je tedy schopno z tohoto pohledu komunikovat s internetem, to však není podmínka jediná. Aby totiž zařízení mohlo k přenosu dat využívat internet v podmínkách běžného uživatelského připojení, potřebuje – stejně jako např. osobní počítač či notebook – další přídavné zařízení. Internetový signál, jak je na delší vzdálenosti šířen, není totiž STB schopen samostatně zpracovat (přímé zapojení internetového kabelu do ethernetového vstupu STB by nebylo funkční). Přenos dat způsobem, jakým komunikuje STB s okolím, se na delší vzdálenosti nepoužívá, když by docházelo k velkým vnějším vlivům, šumům, apod. Jako každý počítač či notebook potřebuje i předmětný STB pro připojení k internetu přídavné zařízení (jehož provedení bude závislé na způsobu připojení k internetu – telefonní linka, WiFi, kabelová televize, atd.). Na rozdíl od osobního počítače či notebooku se však předmětný STB bude vždy připojovat jen k určenému jedinému poskytovateli služeb (společnost Free) tak, jakoby se počítač či notebook připojoval vždy jen k jediné internetové stránce.
8. Z části odůvodnění napadeného rozhodnutí, toliko relevantní z hlediska žalobních námitek, krajský soud dále zjistil nosné důvody stran otázky sazebního zařazení předmětných set-top boxů, které jsou uvedeny v bodech [55] - [58] napadeného rozhodnutí. Žalovaný zprvu konstatoval, že „z rozsudku *Digitalnet* jednoznačně vyplývá, že pro otázky posouzení zařazení zboží do KN 8528 71 13 00 je lhostejné, zda toto zboží obsahuje modem jako zařízení, které provádí modulaci digitálních dat na analogová data, a na druhé straně demodulaci analogových dat, aby je převedlo na digitální.

Rozhodující je toliko interaktivita či obousměrná výměna informací pomocí počítačové sítě, kdy technika k tomu použitá nehraje roli.“

9. V bodě [56] napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval znaleckým posudkem Mgr. L. a dopadem v něm uvedeného závěru na posouzení sazebního zařazení, kdy uvedl, že „... KS v Ostravě provedl rozšíření a doplnění dokazování o výsledek znalce, kdy k tomuto odvolací orgán toliko v krátkosti podává, že v rámci tohoto doplnění bylo zjištěno a ověřeno, že zkoumané zařízení (STB) je schopno komunikace prostřednictvím protokolu ITP (dle znalce Mgr. L. první podmínka toho, aby zkoumaný STB byl s to navázat interaktivní komunikaci s vnějším internetem). Ovšem znalec současně uvedl, že aby zkoumané zařízení bylo schopno komunikovat prostřednictvím internetu, „potřebuje ke svému provozu ještě jiné přídatné zařízení“. Znalec rozhodně nezjistil, že by STB samostatně mohlo v prostředí veřejné datové sítě interaktivně komunikovat, kdy pro účely sazebního zařazení není rozhodný argument, že znalec prokázal, že síťová karta (coby součástka nabrazující funkce modemu) je nositelem schopnosti STB připojit se samostatně k internetu a případný ADSL modem je pak pouze vyjádřením určitého technického řešení internetové přípojky. Tato linie argumentace odporuje závěrům judikatury SDEU. Soudní dvůr totiž ve svém rozsudku ve věci Digitalnet (SDEU, C-320/11) nepřipouští, aby k získání přístupu na internet bylo nutno zařízení připojit k jinému jemu externímu zařízení.“ Následně v bodě [57] napadeného rozhodnutí žalovaný odůvodnil závěr o správnosti sazebního zařazení do podpoložky 8528 71 19 a 8528 71 90, jak je provedl Celní úřad, tím, že „SDEU zcela jednoznačně dovodil, že pro účely zařazení dováženého zboží do podpoložky KN 8528 71 13 (požadavek odvolatele) je, krom schopnosti zařízení se k internetu samostatně připojit, potřebné, aby toto zařízení bylo schopno získat i přístup na internet a zajistit interaktivní a obousměrnou výměnu informací. Toto právní vymezení obsahu a rozsahu zboží, které do podpoložky KN 8528 71 13 spadá, je značně restriktivní a rozhodně nedovoluje, aby do kategorie nezatíženého clem byla zařazována zařízení, která k získání přístupu na internet fakticky potřebují asistenci, zásah nebo přímé propojení s jiným zařízením, které pro ně bude modulovat a demodulovat signál vnější internetové sítě, případně jinak zajišťovat přístup na internet.“
10. Při jednání nařízeném dne 7. 2. 2018 setrval žalobce na podané žalobě, přičemž zdůraznil, že hlavním sporným bodem je posouzení vlastností výrobků zařazených např. na č. l. 255 spisu 22 Af 99/2010 pod písm. a) a b)⁵. To podle žalobce nebylo

⁵ v řízení sp. zn. 22 Af 99/2010 krajský soud dělil výrobky dovážené žalobcem do těchto skupin:

- a) deklarované žalobcem podpoložkou 8528 71 13 00 jako „videotunery – set-top box s komunikační funkcí (...) v rozloženém stavu před kompletací“, kdy toto zboží je popisováno již v rozsudku ze dne 29.5.2013 a bylo znalecky zkoumáno; toto zboží bylo právě pro absenci *modemu* zařazeno žalovaným do podpoložky 8528 71 19 00. Toto zboží neslo různé obchodní názvy (Freebox, Netgem 7500 Series, Netbox 7600, Tilgin Mood 300, SA IPP330HD a SA IPP430MC), vždy se však z pohledu celního zařazování jednalo o výrobek téhož charakteru;
 - b) deklarované žalobcem podpoložkou 8529 90 65 90 jako „elektronické sestavy ostatní – základní desky k set top boxům“, kdy se fakticky jedná již o hotový výrobek, který byl i celními orgány z tohoto důvodu zařazen do čísla 8528, avšak právě pro absenci *modemu* nebyl celními orgány zařazen do podpoložky 8528 71 13 00;
 - c) 1) deklarované žalobcem podpoložkou 8528 71 13 00 jako „set-top box v rozloženém stavu, do něhož bude vložena základová deska), a
2) deklarované žalobcem podpoložkou 8529 90 65 90 jako „elektronické sestavy ostatní – základní desky k set-top boxům“,
- kdy se vesměs jedná o „krabice“ (chassis, šasi) dovážené buď samostatně, nebo jako sada dílů s těmito dalšími dílčími samostatně loženými komponenty (příp. některými z nich): krytka, napěťový zdroj,

dosud uspokojivě vyřešeno, přičemž hodnocení obsažené v napadeném rozhodnutí vychází z nedostatečně definovaných pojmů již před zadáním znaleckého posudku v předcházející věci. Toto hodnocení je podle žalobce v přímém rozporu s odůvodněním rozhodnutí SDEU ve věci Digital Net. Žalobce má za to, že jeho argumentace není polemikou s předcházejícími rozhodnutími NSS, když ten toliko konstatoval nedostatečně zjištěné vlastnosti těchto výrobků. Žalobce má tedy za to, že tyto vlastnosti musejí být detailně zkoumány v tomto soudním řízení, a to i na základě nově zpracovaného znaleckého posudku. Žalobce dále uvedl, že by podle něj měla být především vyřešena otázka, kde vůbec začíná či končí „internet“ ve smyslu bodu 47 a 48 rozsudku Digital Net. Zdůrazňuje obsah těchto bodů odůvodnění a zdůrazňuje, že veškerý zde užitý text musí být vykládán jako celek. Pokud v úvodu akcentoval potřebnost vymezení hranice internetu, činil tak z toho důvodu, že extenzivní výklad NSS obsažený v odstavcích 29-42 rozsudku NSS č. j. 10 Afs 86/2014-42⁴ by musel vést k závěru, že zařízení zařaditelné do podpoložky 8528 71 13 technicky nemůže vůbec existovat. Žalobce má za to, že i v rozhodnutí Digital Net SDEU akcentoval schopnost výměny informací (ke které zde prostřednictvím protokolu TCP/IP dochází) a uvedl současně, že další technika použitá pro přístup k internetu je nerozhodná. Znaleckým dokazováním by tak mělo být osvětleno, zda zkoumané zařízení pro přístup k internetu potřebuje „bílou krabičku“ vždy nebo jen někdy, a zda za připojení k internetu nelze považovat i připojení ethernetové, jaké navázal znalec. Žalobce si je současně vědom toho, že ne vždy je k dispozici internet ve formě ethernetu. Zdůrazňuje, že pokud by pojem „připojení na internet“ měl být totožný s pojmem „připojení na síť“, pak podle výslovné výpovědi znalce je zkoumané zařízení připojení na síť samostatně schopno.

11. Pověřený pracovník žalovaného u jednání navrhnul zamítnutí žaloby s odkazem na dosavadní argumentaci a na napadené rozhodnutí.
12. U jednání učinili účastníci nesporným, že charakteristika výrobků uvedených na č.l. 255 spisu sp. zn. 22 Af 99/2010 pod písm. a) a b)⁵ je shodná. Tyto skupiny se liší jen v (ne)přítomnosti „krabice“.

V. Právní posouzení

13. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V. a)

14. Dle ustanovení čl. 221 odst. 3 celního kodexu *sdělení dlužníkovi nelze provést po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu. Běh této lhůty se staví ode dne podání opravného prostředku ve smyslu článku 243 po dobu trvání řízení o opravném prostředku.*

SCART kabel, RF kabel, napájecí kabel, napájecí kabel pro HDD, ethernet kabel, datový kabel pro připojení HDD, čtečka paměťových karet, napěťový zdroj, pasivní chladič, manuál k obsluze, ventilátor, dálkový ovladač, AAA baterie, gumové nožky, křížový spínač, držák HDD, obalový materiál, šroubky.

15. Dle ustanovení čl. 243 odst. 2 lze opravný prostředek podat a) v prvním stupni u celních orgánů určených k tomuto účelu členskými státy; b) ve druhém stupni u nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států soud nebo rovnocenný zvláštní orgán.
16. Soud se zprvu zabýval zcela zásadní otázkou pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, a sice otázkou uplynutí prekluzivní lhůty pro vyměření cla, přičemž nejdříve bylo třeba postavit najisto, jakou právní úpravou se počátek, běh i konec prekluzivní lhůty řídí. V posuzované věci připadala na jedné straně v úvahu vnitrostátní právní úprava v daňovém řádu, na straně druhé komunitární právní úprava v podobě Nařízení rady (EHS). Při volbě rozhodné právní úpravy se krajský soud přiklonil k závěru žalovaného o nezbytnosti užití evropské úpravy, neboť jak z čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie, tak zejména z judikatury Soudního dvora [srov. C-26/62 Van Gend en Loos nebo C-6/64 Costa v. E.N.E.L.²] vyplývá aplikační přednost nařízení před vnitrostátními zákony. Mezi účastníky není sporu o tom, že lhůta pro sdělení celního dluhu započala běžet dne 21. 5. 2008, tj. den následující po dni uskutečnění posledních dovozů zboží. Pakliže žalobce podal dne 22. 6. 2010 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž řízení o opravném prostředku formálně skončeno až vydáním napadeného rozhodnutí, tj. dne 14. 12. 2015 – po uvedené dobu došlo ke stavění lhůty pro sdělení dlužného cla, přičemž je třeba vytknout, že lhůta neběží ani po dobu řízení před správními soudy, neboť celní kodex zahrnuje pod pojem „opravný prostředek“ rovněž tato řízení.
17. Žalobci nelze přisvědčit rovněž co do tvrzení materiálního uplynutí lhůty. Nelze přičítat k tíži Celnímu orgánu ani žalovanému důsledek evropského judikturního vývoje, jenž v posuzované věci představuje průlomové rozhodnutí Digitalnet. Pokud byl dodatečný platební výměr vydán dne 21. 5. 2010, rozhodnutí o odvolání proti tomuto výměru vydáno dne 31. 8. 2010 a dotčené rozhodnutí Digitalnet vydáno až 22. 11. 2012, nelze po správních orgánech spravedlivě požadovat, aby dané rozhodnutí vzali v potaz již v původním celním řízení. Skutečnost, že rozhodnutí Digitalnet bylo vydáno v době, kdy předmětnou věc opakovaně řešil zdejší krajský soud a Nejvyšší správní soud reflektuje závěr, že změna v nazírání na sazební zařazení předmětných set-top boxů byla logicky učiněna v průběhu řízení před soudy a žalovaný musel na danou skutečnost vzít ohled v napadeném rozhodnutí. Nelze tudíž souhlasit s žalobcem, že napadené rozhodnutí materiálně nenavazuje na původní celní řízení, pokud v tomto byla prvotně řešena otázka přítomnosti samotného modemu ve zkompletovaném set-top boxu, zatímco v napadeném rozhodnutí je důvodem pro uvalení cla na předmětné zboží již posouzení schopnosti samostatného připojení k internetu. Objektivně vzato žalovaný ani z materiálního hlediska nemohl napadené rozhodnutí více navázat na původní celní řízení, pokud v řízení před soudy využíval svého práva na podání opravných prostředků, důsledkem čehož se prodloužila doba, než žalovaný mohl opětovně rozhodnout o opravném prostředku. Jak navíc konstantně judikuje Nejvyšší správní soud, daňové řízení (*per analogiam* lze vztáhnout na celní řízení)⁶ tvoří v zásadě jeden celek od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. Při změně prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení platí obě rozhodnutí společně (tvoří fakticky jeden celek), a to v mezích provedených změn [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 Afs 42/2010-52⁴], odvolací řízení má tedy nejen povahu přezkumnou, ale též povahu nápravnou ve vztahu k pochybením správního orgánu I. stupně [srov. rozsudek Nejvyššího

⁶ poznámku provedl Krajský soud v Ostravě

správního soudu ze dne 30. 7. 2012, č. j. 5 Afs 48/2011-66⁴]. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v odvolacím řízení, jež formálně i obsahově tvoří prvostupňovým celním řízením jeden celek, a žalovanému tento postup nelze vytýkat, pokud jeho předchozí rozhodnutí o odvolání bylo zdejší soudem rozsudkem ze dne 27. 1. 2015, č. j. 22 Af 99/2010-251⁴, zrušeno a věc vrácena žalovanému do stádia odvolacího řízení, a nikoliv Celnímu úřadu k prvostupňovému řízení, což ostatně plně koresponduje se zásadou omezené kasace [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106⁴]. Žalobcovu tezi stran formalistického postupu žalovaného nepodporuje ani judikatura, jíž se dovolává. Žalobcem předestřenému rozhodnutí č. j. 4 Afs 54/2015-21⁴ nelze aplikovat na posuzovaný případ, neboť se zde nejedná o žádný ryze formální a účelový úkon žalovaného či Celního úřadu, jenž by vedl k zachování lhůty pro doměření cla. Účelovost nelze shledávat v podávání opravných prostředků, jichž žalovaný využil – takový přístup by vedl k odepření práva na přezkum soudního rozhodnutí a ve svém důsledku i práva na spravedlivý proces. Obdobný závěr lze učinit i ve vztahu k rozhodnutí č. j. 2 Afs 1/2015-49⁴, kdy v dané věci není žádného úkonu ze strany správních orgánů, jenž by neměl souvislost s následným doměření cla. Stran tvrzené prekluze nutno uzavřít, že žalovaný postupoval správně, a námitku tudíž shledává soud nedůvodnou.

V. b)

18. Dle ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu *s výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.*
19. Aby mohlo být citované ustanovení aplikováno, je třeba splnit tři kumulativní podmínky, a sice, že
 - a) clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samotných celních orgánů,
 - b) tato chyba, jíž se orgány dopustily, nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednajícím v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a
 - c) osoba povinná k úhradě cla dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení.
 Pouze za splnění všech uvedených podmínek má celní dlužník právo na to, aby clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2008, č. j. 1 Afs 27/2008-108⁴].
20. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích žalobcem předestřené námitky dospěl soud k závěru, že tato není důvodná. Soud se zprvu zabýval otázkou, zda v průběhu celního řízení došlo k chybě, která by odůvodňovala žalobcovo legitimní očekávání ve správnost jím učiněného sazebního zařazení zboží, a zda je tato potencionální chyba přičitatelná celním orgánům. Na otázku správného sazebního zařazení set-top boxů je třeba nahlížet optikou technické složitosti výrobku, jak ostatně v odvolání uvádí sám žalobce. Při pohledu na podmínky nutné pro učinění závěru o chybě celních orgánů, tak jak je judikoval Soudní dvůr a následně rozvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku, je zřejmé, že tyto jsou stanoveny dosti restriktivně. Soudní praxe tak při výkladu ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu pamatuje právě na tu skutečnost, že deklarované zboží je v současné době z hlediska své technické stránky (sestavení, užití dílčí komponenty, celková funkčnost zařízení) relativně složité, což se odráží právě na celkové náročnosti správného

sazebního zařazení. Z tohoto důvodu je celním orgánům ponechán značný „manévrovací“ prostor, kdy informují-li deklaranta o pravděpodobném sazebním zařazení jím dováženého zboží a posléze vyjde najevo skutečnost odůvodňující sazební zařazení jiné, nezakládá to existenci chyby, jež by byla přičitatelná celním orgánům. V případě široce pojatého výkladu daného ustanovení by docházelo k nepřiměřeným požadavkům kladeným na celní správu, kdy tato by musela vážit každou jednotlivou informaci poskytovanou deklarantům, neboť v případě sebemenšího pochybení by hrozilo dovolání se práva na nevyměření cla. Takový stav by vedl k nepřiměřeně zdlouhavému procesu propouštění zboží a výběru cla, kdy negativním důsledkem by byl obtížnější přístup na jednotný vnitřní trh a následné volné obchodování v rámci tohoto trhu.

21. V projednávané věci nelze v žádném případě přisvědčit argumentaci žalobce ohledně aktivního jednání celních orgánů, které by se tímto způsobem dopustily vůči žalobci chyby. Není na místě se ztotožnit s názorem žalobce, dle něhož lze vytýkat žalovanému jeho závěr o nesprávnosti původního sazebního zařazení ve světle rozhodnutí Digitalnet. Soud si je vědom vývoje, který provázal otázku správnosti sazebního zařazení zboží označeného jako set-top box s komunikační funkcí, kdy posuzování deklarovaného zboží prošlo postupně od výkladu samotného znění příslušné podpoložky kombinované nomenklatura, přes vysvětlivky ze dne 7. 5. 2008 týkající se dotčené podpoložky 8528 71 13 (dále jen „vysvětlivky“), až po vydání rozhodnutí Digitalnet. O chybě přičitatelné celním orgánům by šlo uvažovat toliko za situace, kdy by aktivní jednání celních orgánů spočívalo v přijetí prvního rozhodnutí o výši cla a následně změně názoru zdůvodněné tím, že výše cla byla špatně posouzena [srov. stanovisko generální advokátky Trstenjak ve věci *Agrover Srl* ze dne 7. 6. 2007, bod 33²]. Ačkoliv je uvedený závěr aprobován i vnitrostátními soudy, nelze jej vztáhnout na nyní posuzovaný případ, a to s ohledem na shora uvedenou podstatnou změnu ve vývoji praxe sazebního zařazování set-top boxů s komunikační funkcí. Žalovanému lze vytknout toliko snad jen konstatování, že žalobce nepředal Celnímu úřadu dostatečně přesné údaje pro osvědčení sazebního zařazení a naopak měl mít povědomí o skutečnostech vedoucích Celní úřad k napadené změně sazebního zařazení. Takové konstatování je ve světle vyřčeného (zejm. technická složitost výrobků a poněkud nejasná právní úprava v době učinění celních prohlášení) poněkud přísné, nicméně jakkoliv nemění závěr soudu. V poslední řadě je vhodné dodat, že je to především žalobce - podnikatelský subjekt, na kom leží břemeno technické znalosti dostatečné pro správné sazební zařazení, jakož i ten, koho tíží podnikatelské riziko spojené s výkladem příslušných podpoložek KN a jejich možnému budoucímu upřesnění.

V. c)

22. Dle přílohy I. nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění účinném v letech 2007 a 2008, je znění kódů KN 8528 71 13, KN 8528 71 19 a KN 8528 71 90 následující:

8528 71 13 – – – – *Přístroje se zařízením na bázi mikroprocesoru se zabudovaným modemem pro získání přístupu na internet a které mají funkci interaktivní výměny informací, schopné přijímat televizní signál („set-top boxy s komunikační funkcí“)*

8528 71 19 – – – – *Ostatní*

8528 71 90 – – – – *Ostatní*

23. Krajský soud se nadále zabýval nosnou žalobní námitkou – otázkou správnosti sazebního zařazení dotčeného zboží a dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná. Jak je již výše zmíněno, napadené rozhodnutí soud přezkoumává prizmatem skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud tedy při přezkoumání napadeného rozhodnutí vzal v potaz především samotné znění podpoložky KN, rozsudek Digitalnet, znalecký posudek Mgr. L. z předchozího soudního řízení vedeného pod sp. zn. 22 Af 99/2010 jakož i závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 Afs 86/2014-42⁴.
24. Jelikož v rozhodnutí Digitalnet byla Soudním dvorem vyloučena aplikace vysvětlivek, pokud jde o výklad podpoložky KN 8528 71 13, považuje soud za nezbytné alespoň stručně shrnout závěry tohoto rozsudku týkající se schopnosti zařízení samostatně se připojit na internet ve vztahu k sazebnímu zařazení takového zboží, neboť tyto představují jediné interpretační vodítko ke znění dotčeného kódu. Soudní dvůr se k výkladu podpoložky KN 8528 71 13 vyslovil zejména v bodě 48 Digitalnet, v němž uzavřel, že *„KN musí být vykládána v tom smyslu, že pro účely zařazení zboží do podpoložky 8528 71 13 je modem pro získání přístupu na internet chápán jako zařízení, které je schopno samo a bez zásahu jakéhokoli jiného přístroje nebo mechanismu získat přístup na internet a zajistit interaktivitu a obousměrnou výměnu informací. Pro účely zařazení do uvedené podpoložky je relevantní pouze schopnost získat přístup na internet, a nikoliv technika k tomu použitá.“* Jelikož vysvětlivky z pojmu „modem“ vyloučily z technických důvodů zařízení vykonávající funkce podobné modemu [srov. bod 45 Digitalnet], konstatoval Soudní dvůr jejich další nepoužitelnost a jako rozhodné kritérium pro zařazení zboží do podpoložky KN 8528 71 13 stanovil dvě podmínky, jež musí být splněny kumulativně, a sice
- 1) schopnost samostatného (bez zásahu jakéhokoli jiného přístroje) získání přístupu na internet, a
 - 2) zajištění interaktivity a obousměrné výměny informací.
25. Zprvu je nutno uvést, že shora kladenými podmínkami se zdejší soud již zabýval, a to v bodě VI.E. rozsudku ze dne 27. 1. 2015, č. j. 22 Af 99/2010-251⁴, v němž při vázanosti závěry uvedené v odst. 39-42 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 Afs 86/2014-42⁴ vyslovil následující: *„V návaznosti na tento závěr SDEU je nutno též vykládat znalecký posudek Mgr. L., pokud znalec vyslovil, že modem ve smyslu zařízení, které provádí modulaci digitálních dat na analogová data, a naopak, posuzované zboží neobsahuje). Znalec se takto vyjadřoval k modemu právě jako k zařízení se shora již opakovaně popsanými funkcemi. Ty jsou však podle SDEU pro sazební zařazení zboží zcela irelevantní. Znalec dále popsal vlastnosti zkoumaného zařízení, kdy předmětné zařízení je s to komunikovat s okolím prostřednictvím protokolu ITP, kdy vysílá datové pakety mimo sebe sama a je schopno data z jiných zařízení i přijímat. Aby však bylo schopno komunikovat prostřednictvím internetu, potřebuje ke svému provozu ještě další přídavné zařízení – zkoumané zařízení tedy potřebuje k připojení k internetu zásah dalšího přídavného zařízení. Ani internetový signál šířený kabelem nebude zařízení schopno samostatně zpracovat, přímé zapojení internetového kabelu do ethernetového vstupu bude nefunkční. Konečně i Nejvyšší správní soud v odst. [39] – [42] posledního kasačního rozsudku podrobil znalecké zkoumání vlastním úvahám a zdůraznil, že znalec ve výpovědi před soudem jasně uvedl, že zkoumaný set top box je schopen komunikace prostřednictvím protokolu ITP (dle znalce první podmínka toho, aby se zkoumaný set top box byl s to navázat interaktivní komunikaci s vnějším internetem). Ovšem znalec současně uvedl, že aby zkoumané zařízení bylo schopno komunikovat prostřednictvím internetu, „potřebuje*

ke svému provozu ještě jiné přídatné zařízení“. Jen za kumulativního splnění obou těchto podmínek lze dle znalce konstatovat, že se set top box k internetu bez nutnosti zásahu dalšího zařízení připojuje. Znalec však eventualitu existence druhé z těchto podmínek v jeho výpovědi výslovně vyloučil. Navíc uvedl, že jednou „ze známek nesamostatnosti internetového připojení je i skutečnost, že zkoumané černé zařízení neobsahuje čip nebo anténu pro příjem internetu pomocí wifi.“ Ani internetový signál šířený prostřednictvím kabelu nebude zařízení s to „samostatně zpracovat“, „přímé zapojení internetového kabelu do ethernetového vstupu zařízení bude nefunkční“. Nebylo tak správné uzavřít, že se zařízení k internetové síti dokáže samostatně připojit. Dále Nejvyšší správní soud považuje za nijak nepodloženou úvahu, že připojení dalšího přídatného zařízení je pouze technikou zprostředkovávající vyšší kvalitu signálu přenášeného na delší vzdálenosti, a že set top box je příjmu a vysílání signálu schopen i sám. Znalec rozhodně nezjistil, že by zkoumané zařízení samostatně mohlo v prostředí veřejné datové sítě interaktivně komunikovat. Pro účely sazebního zařazení dováženého zboží není rozhodný ani argument vznesený žalobkyní, že znalec prokázal, že síťová karta (coby součástka nahrazující funkci modemu) je nositelem schopnosti set top boxu připojit se samostatně k internetu a případný ADSL modem je pak pouze vyjádřením určitého technického řešení internetové přípojky. Tato linie argumentace odporuje závěrům v již cit. rozsudku ve věci Digitalnet (SDEU, C-320/11). Soudní dvůr nepřipouští, aby k získání přístupu na internet bylo nutno zařízení připojit k jinému jemu externímu zařízení. Přitom nezáleží na tom, zda externí zařízení řeší internetovou přípojku pouze po technické stránce, či nikoliv. Na základě tvrzení žalobkyně se externím zařízením zdá být právě ADSL modem, který za běžných okolností slouží k modulaci a demulaci signálu. Soudní dvůr přitom dovodil, že pro účely zařazení dováženého zboží do podpoložky KN 8528 71 13 je, krom schopnosti zařízení se k internetu samostatně připojit, potřebné, aby toto zařízení bylo schopno získat i přístup na internet a zajistit interaktivní a obousměrnou výměnu informací. Toto právní vymezení obsahu a rozsahu zboží, které do podpoložky KN 8528 71 13 spadá, je značně restriktivní a rozhodně nedovoluje, aby do kategorie zboží nezatíženého clem byla zařazována zařízení, která k získání přístupu na internet fakticky potřebují asistenci, zásah nebo přímé propojení s jiným zařízením, které pro ně bude modulovat a demulovat signál vnější internetové sítě, případně jinak zajišťovat přístup na internet. Nejvyšší správní soud však k argumentaci žalované zdůraznil současně, že v momentě dovozu zboží žalobkyně neměla povinnost před správními orgány prokazovat instalaci firmware, který by umožňoval připojit zařízení být jen k jedné internetové stránce (zprostředkované společností „Free“). Okamžik instalace tohoto firmware totiž není pro sazební zařazení dovezeného zboží podstatný. Firmware totiž mohl do zařízení být nainstalován i později; nemusel tedy nutně v zařízení být již v momentu dovozu zboží do České republiky.“

26. Krajský soud nadále poukazuje na zásadu vázanosti soudu svými vlastními rozhodnutími, která se, *inter alia*, projevu tím, že tentýž soud je povinen respektovat právní názor, který v téže věci vyslovil dříve, přičemž jediným relevantním důvodem odchýlení se od něj, odhlédne-li se od kasačního zásahu Nejvyššího správního soudu doprovázeného závazným právním názorem, může představovat podstatná změna v obsahu skutkového základu, která by zapříčinila vlastní neaplikovatelnost takového dříve vysloveného právního názoru [srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2012, sp. zn. II. ÚS 1688/10⁷]. Soud konstatuje, že se v mezidobí od vydání cit. rozsudku č. j. 22 Af 99/2010-251⁴ nijak nezměnil skutkový stav, jenž by odůvodňoval změnu v nahlížení na otázku správnosti sazebního zařazení. Vázán svým předchozím právním názorem a především poté názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem

⁷ nalus.usoud.cz

soud uzavírá, že žalovaný postupoval správně, pokud v odůvodnění napadeného rozhodnutí reflektoval stran otázky sazebního zařazení shora zmínění rozsudky správních soudů (srov. ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. d)

27. S ohledem na shora konstatované se krajský soud nemohl neztotožnit ani s námitkou žalobce stran nesprávného či neúplného zjištění skutkového stavu ohledně dovezeného zboží a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. V části námitky týkající se nesprávného, resp. neúplného zjištění skutkového stavu soud rekapituluje již výše vyřčené, a to, že nelze žalovanému v nyní napadeném rozhodnutí vytýkat judikaturní vývoj Soudního dvora, jímž se změnil náhled na kritéria rozhodná pro správné sazební zařazení dotčeného zboží. Zajisté lze s žalobcem souhlasit, že předmětem následné kontroly byla prvotně otázka přítomnosti modemu v kompletním výrobku, avšak toto kritérium bylo rozsudkem *Digitalnet* překonáno, a pro sazební zařazení zboží se tudíž stalo zcela irrelevantním. Nelze proto souhlasit s žalobcem, že závěry Celního úřadu učiněné při následné kontrole jsou nesprávné a nemohou být podkladem pro nové zákonné rozhodnutí. Jak již soud konstatoval pod bodem VI. a) tohoto rozsudku, v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 22 Af 99/2010 bylo předchozí rozhodnutí žalovaného o odvolání zrušeno a věc, v souladu se zásadou omezené kasace [srov. cit. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106⁴], vrácena žalovanému k dalšímu (odvolacímu) řízení. Pakliže žalovaný rozhodl znovu o změně sazebního zařazení, avšak nikoliv v z důvodu absentujícího modemu, ale z důvodu neschopnosti samostatného připojení k internetu, plně tím reflektoval závěry vyplývající z přecházejícího soudního řízení pod sp. zn. 22 Af 99/2010. Co do části námitky stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud shledává úvahy žalovaného přezkoumatelnými, kdy zejm. z odstavců [55] - [58] napadeného rozhodnutí je zřetelné, jakými úvahami byl žalovaný při učinění závěru o sazebním zařazení zboží veden; v označené pasáži se zabývá rovněž i znaleckým posudkem Mgr. L., z něhož byl vyvozen skutkový závěr o neschopnosti zařízení samostatného připojení se k síti internet. Rovněž závěr znalce o nezbytné přítomnosti dalšího zařízení nelze považovat za marginální, ač se znalec v původním řízení vyjadřoval pouze k otázce přítomnosti modemu, neboť právě ve světle judikatury Soudního dvora je takto znalce zjištěný skutkový stav relevantní pro otázku sazebního zařazení. Není ani pravdou, že by žalovaný učinil konstatování znalce současně skutkovým zjištěním i odůvodněním svého závěru, když žalovaný zcela nepochybně vzal za základ skutkového stavu závěry znaleckého dokazování, ovšem tyto do svého odůvodnění pouze stroze nepřevzal, nýbrž je konfrontoval s judikaturou Evropského dvora i předchozími soudními rozhodnutími. Lze tedy uzavřít, že žalovaný při zjišťování skutkového stavu a následného odůvodnění svého rozhodnutí postupoval správně, a danou žalobní námitku tudíž soud shledává nedůvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Za situace, jak je popsána shora, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
29. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. února 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu